

Overensstemmelse med det Lovforslag, som er indbragt i Thinget, og som forhaabentligt vil blive vedtaget af Thinget, derfor vil man vel kunne have Ret til ogsaa at afhænde det til Arvesæfte, det forekommer mig utvivlsomt, i Genhold til den bestaaende Lovgivning eller den Bevilling, man maafee i den forbigangne Tid har erhvervet, ligesom det naturligtviis ogsaa, saavidt jeg skjønner, maa staae vedkommende Besidder frit for fremdeles at kunne erhverve Bevilling i Overensstemmelse med den fra Justitsministeriet udgaaede Resolution til ogsaa fremdeles at meddele Fæstebønderne Arvesæfte, hvis han og da maatte foretrække en saadan Afhændelsesmaade for den, som her er bleven bragt i Forslag og eventuelt formeentlig vil blive vedtaget af Thinget. Naar der forøvrigt er talt om Arvesæftes Fordeelagtighed, da kan jeg ikke dele disse Ansuelser. Det er noksom bekendt, at en stor Deel af Bønderne i Danmark heller ikke foretrække Arvesæfte og i det Hele taget ikke synes om Arvesæfte, og det er navnlig Tilfældet med Bøndestanden i Jylland. Den Mening den ærede Landsthingsmand, der sidst talte, yttrede, at deraf, at omtrent 5500 Tdr. Hartkorn Fæstegods paa Lehnene og Fideicommissgodserne vare gaaede over til Arvesæfte, vilde man see, at dette var en yndet Besiddelsesmaade hos Bøndestanden, forekommer mig ikke rigtig. Man maa nemlig erindre, at det tidligere ordentligviis ikke var tilladt disse Besiddere at afhænde paa anden Maade end til Arvesæfte, og at de, vel at mærke, naar de vilde afhænde paa anden Maade, kunde tabe de Fordele, der vare forbundne ved Besiddelse af Lehn, af Stamhuse og complete Sædegaarde; men denne Fordeel vil jo nu for Fremtiden bortfalde, saa at det heller ikke fra denne Side vil blive saa meget attraaet at af-

hænde til Arvesæfte. — Forvrigt kan jeg af flere Grunde heller ikke ansee denne Besiddelsesmaade for heldig. Ikke at tale om, at man ventelig vil kunne imødesee en Lov, hvorved alle Arvesæfteafgifter blive afsløselige, saa har Besiddelsen af Arvesæfte mange Misligheder ved sig; foruden den, som den ærede 5te Landsthingsmand for 1ste Kreds (Distrikt) paapegede, at Afstykningsen derved i de fleste Tilfælde hindres, maa det erindres, at en Arvesæfter har megen Banskellighed ved at kunne skaffe sig Prioriteter, selv om den Arvesæfteafgift, der hviler paa en Gaard, kapitaliseret ikke udgjør mere end en Capital, der indestaaer i en Gaard, vil han dog paa anden Prioritet efter denne Arvesæfteafgift ikke kunne faae saa stor en Capital, som han vilde kunne faae, hvis det havde været en Capital istedetfor en Kornafgift, der stod inde, fordi Capitalen ordentligviis er afsløselig, men Kornafgiften ikke er afsløselig. Deri ligger ogsaa det Banskelige og Ubhagelige for Bonden i Besiddelse af Arvesæfte. Bonden vil see at samle Penge, og, naar han har samlet Penge, vil han kunne anvende dem til dermed at betale sin Gjæld; der er en stor Attraa i hele Bøndestanden efter at betale, hvad man skylder; jeg troer, at det er meget godt, at der er en saadan Attraa, men det kan Arvesæfteren ikke gjøre paa samme Maade som Selveieren; Selveieren kan betale Prioritetsgjælden, Arvesæfteren ikke. Man kunde maafee sige: „saa kan han laane sine Penge ud“; men der skal et ganske andet Kjendskab og en ganske anden Duellighed til, og i ethvert Tilfælde frygter Bonden for, at han skal tabe de Penge, som han skal laane ud, en Frygt han ikke kan have, naar han saa at sige bliver Creditor hos sig selv.